

de den overordnede ledelse og var repræsenteret både på vandet og på land.

Spm. nr. S 2473

Til arbejdsministeren (19/4 01) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Vil ministeren oplyse, om der er fastsat en tidsramme for analysen af regelsæt vedrørende medarbejdende ægtefællers mulighed for at få efterløn, og i bekræftende fald hvilken tidsramme er fastsat, og hvis tidsrammen ikke er fastsat, hvad er så ministerens tidshorisont for analysen?«

Svar (26/4 01)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Det er korrekt, at Arbejdsministeriet i en internt teknisk arbejdsgruppe bestående af embedsmænd fra ministeriet og Arbejdsdirektoratet vil gennemgå reglerne i arbejdsløshedsforsikringsloven om selvstændig virksomhed.

Formålet med gruppens arbejde er bl.a. at beskrive praksis i forhold til eventuelle praktiske og administrative problemstillinger i reglerne. Såfremt der konstateres problemer, vil arbejdsgruppen udarbejde forslag til mulige løsninger.

Reglerne om medarbejdende ægtefællers adgang til efterløn vil indgå i arbejdsgruppens arbejde.

Arbejdet forventes afsluttet omkring oktober måned i år.

Spm. nr. S 2332

Til finansministeren (4/4 01) af:

Kristian Jensen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilken arbejdsudbudselasticitet ministeriet har anvendt i sine rapporter for 1999, 2000 og 2001, herunder finansredegørelser, da der i forbindelse med arbejdsudbuddet kan anvendes forskellige vurderinger af arbejdsudbudselasticiteten?«

Begrundelse

Spørgeren ønsker klarhed over præmisserne for regeringens beregninger.

Svar (19/4 01)

Finansministeren (Pia Gjellerup):

Til brug ved vurdering af skatteomlægningers konsekvenser for arbejdsudbuddet benyttes to begreber – arbejdsudbuddets indkomstelasticitet og arbejdsudbuddets substitutionselasticitet.

Substitutionselasticiteten, der også kaldes den kompenserede lønelasticitet, viser hvor mange pct. arbejdsmængden ændres ved en stigning på 1 pct. i timelønnen efter skat, hvis indkomstændringen neutraliseres.

Indkomstelasticiteten viser, hvor mange pct. arbejdsmængden ændres ved en stigning i nettoindkomsten på 1 pct. for uændret marginal nettotimeløn, dvs. renet for substitutionseffekt.

Arbejdsudbuddets følsomhed i forhold til marginalsatser henholdsvis gennemsnitsskatter afhænger af størrelsen på disse elasticiteter. En ændring i gennemsnitsskatterne vil for uændret gennemsnitlig marginalsat først og fremmest påvirke arbejdsudbuddet via indkomstelasticiteten. Hvorimod en ændring af den gennemsnitlige marginalsat, givet gennemsnitsskatten, påvirker arbejdsudbuddet via substitutionselasticiteten.

I praksis vil skatteomlægninger både ændre på gennemsnitsbeskatningen og den gennemsnitlige marginalsat, og der skal derfor tages højde for begge effekter.

I Finansredegørelse 98/99 foretages regneeksempler, hvor der benyttes en samlet elasticitet (der både tager højde for indkomst- og substitutionseffekten) på 0,2.

Der er en betydelig empirisk usikkerhed omkring størrelsen af disse elasticiteter, jf. *Arbejde og service*, Regeringen, januar 1999, side 72-75. I danske undersøgelser har det vist sig, at de estimerede elasticiteter bliver større, når man inddrager ledige i undersøgelsen samt overarbejde og bijobs. Inddragelsen af disse to arbejdstidskomponenter kan mere end fordoble estimererne.

De estimerede elasticiteter afhænger altså i høj grad af, hvilket datamateriale, der anvendes og hvilken model, der estimeres på. I hovedparten af de hidtidige danske undersøgelser fremgår det dog, at substitutionselasticiteten for